

μένον εὐταξίαν, καὶ διὰ τὸ μὴν ἀδικῶνται οἱ
 χαρίζεται ἀπὸ τὸν ἐντολὴν στρατιώτην. Ἀλλ' οἱ
 τοὺς καὶ τὴν τιμὴν μεγαλητέραν εἶναι ἢ φιλάνθρω-
 πος διακήρυξις τὴν μὴν ὀπλοφορήσῃ καὶ τοῖς τῶν
 μὴ στρατιωτῶν μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ μὴν λῃ-
 θούν πάλιν ἀφορμὴν δι' αἷμα, καὶ εἰς Βαρβάρους νὰ
 κατασφάζουν τοὺς ἀδίκους κατοίκους τῆς Νήσου,
 εἰς κατὰ δυστυχίαν τὴν ἐπιχείρημα ἵθιεν ἀποτύ-
 χειν. Οὕτως ἐξηκολούθουν οἱ Χῖοι τὴν ἐκπλήρωσιν
 τοῦ ἱεραιτάτου χρέους τῶν, περιποιούμενοι φιλάν-
 θρώπως τοὺς αιχμαλώτους, ὅταν ἰδοῖν τοῦ δι-
 καίου εἰσῆκουσε τέλος τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
 κως ἐκχυθέντος αἵματος, τὴν γὰρ φωνὴν
 τῶν δρεφῶν καὶ παρθένων, καὶ ἐνέπνευσεν
 εἰς τὴν συμπαθητικὴν καρδίαν τῆς Φιλανθρώπου
 Εὐρώπης νὰ τείνῃ χεῖρα ὁφειλίας εἰς τὴν πᾶ-
 σχουσαν ἀνθρωπότητα. Οπομπικός πολυκίταρτος
 εἶλος τῶν Βαρβάρων προπολεῖται ἐντὸς τοῦ
 Νεοκάρου, καὶ ἡ Φήμη προφθάνει εἰς Χίον τὴν
 ἀγγελίαν, διὰ τὴν ἐμπνεύσῃ φρίκην εἰς τοὺς ἐχ-
 θρούς, καὶ παρηγορίαν εἰς τοὺς πτωχοὺς Ἑλλήνας.
 Μόλις οἱ Χῖοι θεωροῦν ἑαυτοὺς ὡς ἀσ-
 φαλεσίετους, καὶ περιπλεγμένοι ἀκόμη εἰς τὰς
 πολυειδεῖς τοῦ πολέμου μερίδας, ζητοῦν νὰ κί-
 ρουν κοινονὸς τῶν πολυτίμων δάρεων τῆς Ελευ-
 τερίας ὅλους ἵν' ἔλθῃ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου,
 εἰσθανόμενοι ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐθνικοῦ
 σημασίας, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ἡμισαλλεδοξία
 χαρακτήρ μόνον τῶν Βαρβάρων ἐθνῶν, εἶναί
 μάλιστα ἀπὸ τὰς δεινότερας τοῦ ἐννοήσαντος γένους.
 Ἰδοὺ συγκλείω ἀντίγραφον Ἐπιστολῆς τῶν
 Χίων πρὸς τὸν τοκοτηρητὴν τοῦ ἐπισκόπου τῶν
 Λατίνων καὶ τῆς ἀποκρίσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν ὁμοίων,
 γίνονται καταφανῆ τὰ περὶ ἀλλεδοξίας τῶν Χίων
 φρονήματα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μὲ τὴν πα-
 ρούσαν θέλει καταχωρήσῃ καὶ τὰ ταῦτα εἰς τὴν

Εφημερίδα σου.

Εἰν ἐλπίς, φίλε, ὅτι τὸ Φρούριον θέλει
 κυριευθῇ μετ' ὀλίγον, καὶ οἱ Χῖοι δὲν ἀμφιβάλλουν
 τῶν ἐλπί Φίλοι τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ Φίλοι
 τῶν φώτων, καὶ τῆς Χρηστοφείας τοὺς εὐχοντ
 ἐνθέρμως ἀγαθὴν τύχην.

Εκ Πύρου. 15 Δεκεμβρίου. 1827.

Ο Φίλος σου

N. Γ. Παγκυλίκης.

Ὅτι ὁ κύριος Δόντος εἶναι ἐφευρετικὸς
 νοῦς, εἶναι φανερόν, ὅτι εἶναι ἰδιωτελὴς εἶναι
 πλέον φανερόν, καὶ ὅτι εἶναι δῆμιος τοῦ τύπου,
 εἶναι φανερότατον, μολοντι τὸ ἀναγιγνώσκων
 ἡγεύει ὅπως νὰ ἀναγινώσκῃ, ὡς ἀναγινώσκῃ τὰ
 δὲν του φερμένα, τὰ ὅποια ἐδημιουργήσαμεν, ὡς
 σαματῆσιν τὸν νοῦν του ὀλίγον ἐπ' αὐτῶν
 τα, καὶ θέλει ἰδεῖ ὅτι ἐγὼ σέβομαι τὸν κύ-
 ριον Δόντον, ὡς Ἑλληνα, ἀλλὰ μισῶ τὸν λου-
 τισμὸν του, καὶ ἀγαπῶ νὰ κυρήττω τὴν ἀλή-
 θειαν. (1) Μὴς μένει ἀκόμη νὰ ἐκβάλλωμεν ἀ-
 πὸ τὸν παράδεισον τοῦ Κοραῆ τὸν ἐκτρέ-
 τον Γ'λαράκην, ὁ ὁποῖος ἐβάρη ἀπὸ τὸν κύ-
 ριον Π... καὶ τῇ ἀληθείᾳ εἰς τὸν παρά-
 δειπον το Κοραῆ κατοικοῦν τοιοῦτοι ἄνθρωποι, ὅ-
 πριε οἱ τοιοῦτοι νὰ ἀπερρίσκων ἀπὸ τοῦ Καθα-
 ρήν. Ἐγὼ δὲν ἀγ. πούσα νὰ συγκατοικήσω μὲ
 τὸν Γλαράκη. (2)

(1) Ἰδὲ τὴν Γ. Εφ. ἀριθμὸς 74 κατὰ τῆς
 Ἀνεξαρτήτου.

2 Ἰδὲ τὴν Γ. Εφ. ἀριθμὸς 81 κατὰ τὴν
 Ἀνεξαρτήτου.

καὶ ἀγαθὴν τύχην φαίνεται νὰ ἔχῃ ἰκανὴν παι-
δείαν, φοβούμενος μόνον μήπως δὲν γνωρίζῃ ἄλλα
ὅσα τὸν πᾶν ἐκείνῳ τοῦ Φαναρίου καὶ Βλαχίας·
καὶ τοῦτο μὲν νὰ μᾶς τὸ ἀποδείξῃ ὁ καθὺς.

Ἰσως ταύτης παρατηρήσεως ἔχει νὰ κάμῃ
καὶ ἡμετέρας καὶ εὐσεβικοῦ πολίτης, καὶ μὴ
ἐλθόντος νὰ μὴ κατορθώῃ ἄλλο, εἰμὴ νὰ κα-
ταστή τὴν ψυχάν του· οἱ ὁρῶντες οὗτοι Κύριοι
περιφρονῶν, δὲν ὑποφέρουν εἴτε ν' ἀκούουν εὔται-
νὰ ὁ λόγος τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἷοντες ἀκο-
λούτων νὰ φυλάττουν ἀκόμη σύστημα ἀντιθέτου
τῆς ἀθῆνης ἀφροσύνης τῆς σωφρονιστικῆς ἀπειλῆς
καὶ τῶν τῶν κρατούντων ὑπερμάχων μας.

Ἀντιθέτως Κυβερνήται· ὅποιον μέγα βάρος
εἶχε ὁρίσμενον ἡ θεία πρόνοια εἰς ἐστί· τούτω
ἡλικίᾳ κακῶν ἡθισθῆναι περιμένεται ἀπὸ τὸ
τραχύναντος. Σὺ εἶσαι ὁ Μετσίας, ὁ ἡγεμόν-
της, ὁ Πατὴρ, ὁ Παιδαγωγὸς τῶν σημερινῶν
Ελλήνων. ταύτην τοῦ λείψαντος δεῖς τρέφει,
δεῖ ἰσὺς ὁ ἀδελφὸς τῶν Ελλήνων λαός. καθὺς γνω-
ρίζω ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι εἰς τὴν
παιδικὴν του ἡλικίαν. κακῶς καὶ πρῶτον ἐκ-
ταυνῶν ἀπὸ ἀγχείας διδασκάλους τοὺς τοῦ
κοινοῦ· Ἡ ἐπταετής αὐτῇ ἀσφαλίᾳ καὶ κακίᾳ
ἀφ' ἑκτοντος ἀγωγῆς, τὸ ἔκαμε νὰ ἐκκεῖται εἰς ὅλε-
θρίους κακηθείας. εἶναι ὅργανο ἰδικόν σου καὶ ἄλλῳ
τὸ γνωρίζωμεν πολέμοιο, τὸ νὰ ἰσχυρῶς νὰ τὸ
εὐτακτῆσαι, νὰ τὸ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐαίαν
τῆς ἀρετῆς ὁδόν. ὁ τοιοῦτος καλὸς προστάτης
ἡγεῖται καὶ τοὺς δύο τρέφους νὰ μετέρχεται,
εὐσεβῶς, νὰ διαβῇ τὰς καλὰς πράξεις τῶν
παίδων, καὶ νὰ παύσῃ τὰς κακὰς· πράγμα τὸ
ὅποιον δὲν μετεχειρίσθησαν ἕως τὴν ἡμετέραν
δέχθησαν ἀσάφως τοιοῦτον ἐπ' ὀφθαλμοῖς εἰς τοὺς
Ελλήνας. Ναί· τοῦτο ἐπείρουν ἀπὸ τῶν ἡθικῶν
μαρμάρων ἀξιοπότησαν καὶ οἱ καλοὶ τῆς Ἑλλάδος

πολίται, καὶ ὅλοι· ἐφ' ὅτι τῆς κόσμος, ὅτι διὰ
αὐτὴν θέλει ἀποκατασταθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅχι
ἀργά, τέλειον ποιηθῆναι τε καὶ ἡθικῶς. Γνώ-
σιν καὶ ἀγκυρῶν μέλος τῆς λαμπρῆς εὐσεβ-
νείας τῶν χρηστικῶν Ἑθόν. Ἀλλοτρίως,
κάθε νοσηρὸς ἔχει νὰ ὀλέθῃ μὲ ἀντὶ τοῦ ὅχι
μακρὰν νῆας μέσους καὶ ἀνίστους δι' αὐτό.

Εκ Σαλαμίνος. τὰ 20. Νοεμβρίου. 1827.

ὁ Πολίτης
Δημόκριτος.

Ἡ ὑπερασπίσις τῶν ἐλευθέρων ἢ ἐλευθέρων
Γενικῇ Εφημερίδι διὰ τοῦ ἐριθμοῦ 80 καὶ διὰ τ
νοῦ φρονίμου πολιτικοῦ ἐξέ-θη ν' ἀντιβῇ εἰς τὰ
λογίσματα τῆς ἀντιθέτου εἶναι ὁδὸς. καὶ
φρόνως καὶ ἀντιπᾶν νὰ Παλῆται, εἰ μὴ ὁδὸς, εἰ μὴ
δὲν ἀντιπᾶν τὰς κλίσεις, καὶ ὅχι ἀφίνοι τοὺς
κλίσεις νὰ κλίπταις ἐν ἡμετέροις τὰς κατα-
χρήσεις· καὶ χαλινῶσαι τοὺς καταχρῶντας.
τὰς ἀντιθέσεις καὶ σωφρονίζω τὰς ἀντιθε-
γόντας· τὰς ταύτας δὲ βία ἢ ἀντιθέτης
δὲν ὑπερασπίζω.

Φύσιν Παλῆται, μήπως εἶσαι καὶ οὐκ εἶσαι
τοὺς ἐποιοῦς οἱ φιλάρετοι καὶ Πατριάρχαι δικαί-
ως ἐπιδόσαντες; Μάπως εἶσαι ἀντιπᾶν τῆς δολ-
ρᾶς ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Ἀδελφοῦ; Μάπως εἶσαι
παρῶντος τῶν κοτζαμπασίων, καὶ τῶν ἀρχόντων,
καὶ διατάξῃ ἐπιδόσαντες; Μάπως ἐμὸν τὰς
χεῖρας σου μὲ τὰς ἐπιδόσαντες, καὶ φιδῶσαι τὴν
δημοσίαν τῆς ἀληθείας; Μάπως ἀσχητῶσαι
τοῦ καλῆς φιλοφροσύνης Ἑλλᾶς, ὅστις ἀγαπᾷ
νὰ πολεμήσῃ ὁδὸς νὰ κλείσῃ τὰ πόματα τῶν
Ελλήνων διὰ νὰ μὴ δημοσιεύσῃ τοὺς ἀσάφους
τοιοῦτον ὁδοῦται Ἑλλᾶς, καὶ ὅχι δὲν εἶσαι
τοιοῦτος, φύσιν Παλῆται, διὰ δὲν παρῶντες
ζῆται μὲ τὴν ἀξιοπότησαν ὁδὸς σου, διὰ νὰ σε

ὁδοῦται τὴν φρονίμην σου, τοῦ πατριωτισμοῦ σου
τὰ ἐνέρετα φρονήματα σου; Τότε καὶ οἱ φιλά-
ρετοι καὶ κατὰ κράτος θέλει ἀπολογηθῶν, τότε
νὰ αὐτὸ δὲ εἰ φανερῶσαι μὲ τὴν ἀσφάλειαν
τῶν προφῶν σου τὸν κάποιον ἔχθρὸν τῆς Ἑλλᾶς
δὲς, ὅστις τοὺς πληροῖ, τότε καὶ θέλει νὰ
μάθωσιν νὰ πολεμήσῃ, καὶ θέλει ἀποδείξῃ
ὅτι καὶ σὺ εἶσαι διδόμενος ἀντιπᾶν τῶν λαῶν
ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπιδόσαντες δικαίως καὶ
θέλει ἐπιδόσαντες, διὰ τὴν κρύπτεις τὸ ὄνομα σου
ἐπιδόσαντες τῆς λαοφρονίας σου ἀληθείας.

Κύριε Ἰωσήφ Κίσκεπας,

Διὰ τῆς πρώτης πρὸς με ἐπιστολῆς σου μετ-
χῶσαι ἀπὸ ψυχῆς αἰσῶν ἐκδοῦναι τοῦ ὑποφ
Χίου δικαίου ἐπιχειρήματος, καὶ διὰ τῶν ἄλλων
γραμμάτων σου μὲ ἔχθρῶς νὰ ἀναγγέλλω τὰ
ἐσθὶ διατρέχοντα ἐν αὐτῷ.

Γνωρίζω ἀκριβῶς τὴν εἰλικρινῆ πατριωτισμὸν
καὶ τὰ φιλελευθέρᾳ σου φρονήματα, καὶ ἐχθρῶσαι
νὰ ἐκτελέσω τὸ ἔχθρῶς σου, ἀποβλέπων εἰς κ
λὸν καὶ τῆς Χίου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἕλης. Διὰ
τὸ ἔκαμα μέχρι τοῦδε καὶ δι' ἄλλας μου ἀσχηλ
ας, καὶ διὰ τὰ τῶν πολέμων ἐντιθέματα
κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Χίον, δὲν ἐλπίσαν νὰ ἀ-
ντιπᾶν τακτικῶς ἀπὸ τῶν ἐκείνῳ δημογεγονότων
πρὸς τὴν σιδηρῶν Κυβερνήσει, νὰ καταχωροῦν
εἰς τὴν Γ. Εφημερίδα ἐγγίνονται ἐπιδόσαντες γνωσθῇ.

Διὰ τοῦτο εἶπον νὰ μὴ εὐαίαν ἀπὸ τῶν αὐ-
τῶν πηγῶν, τῶν πολιτικῶν πρὸς τοὺς ἐπιδό-
σαντες, οἱ γνωστοὶ ῥόδοι διὰ τὰς παρῶντας
πράξεις τῆς τῆς Χίου, ὅστις, προσηγορεύονται
καλλιέργειαν τῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιδόσαντες
τῶν ἡθῶν, ἐπιδόσαντες τὸν ἀνθρώπου αἴαν τῆς
ἀνεκτιμήτου ἐλευθερίας. Γιαυταὶ γνωστοποιήσεις
καταλαμβάνεις τῶν εἶναι ἀναγκασιόταται εἰς τὸ
χρὸς μας, διὰ νὰ προσηλυθῇ σπουδαιότερα εἰς

τὴν καλλιέργειαν τοῦ νοῦ, ἐκ τῆς ὁδοῦς κίδη-
μαται κυρίας τοῦ ἀνθρώπου ἢ τελειότης, τῶν
ἐθῶν ἢ εὐδαιμονία.

Ἦναι περὶ τῶν ἀποδείξεων ἐπιδόσαντες ὅτι ἐπα-
τριωτισμὸς καὶ ἡ φιλελευθερία τοῦ πολυαριθμοῦ
καὶ φιλοπόνου λαοῦ τῆς Χίου εἶναι ἀσφαλῆς εἰς
τὸν εἰς μαχαρὴν μίαν Μακελλάρην νὰ κατασφίξῃ
τὰ δύο τρίτα. Εἶναι προσέτι γνωστὸν αἰ μετὰ
τὰ ταῦτα προσέβηαι τοῦ ἐντυχῆς λαοῦ τούτου
διὰ νὰ ἀναστήσῃ Πατρίδα, ἡ ἐπιδόσαντες τῆς ἐπιδό-
ας τὴν κατέστη ἐκείνη προσφιλέστεραν. Εἶναι
γνωστὸν αἰ ἀντιπᾶντες δυστυχίας τοῦ ἔθνους,
αἷτινες μέχρι τῆς ἐχθρῶσαι τὴν ἐκείνῳ
ἐρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου. Ἀλλὰ τέλος πάντων
τὸ ἔχθρῶς αἰσῶν τῆς ἔχθρῶσαι περιφρονήσεως μα-
ρμάρων ἀπιδόσαντες, ἡ σπουδαιότερα εἰς τὴν ἀξιοπότη-
σαν ἀπὸ τοὺς πολυαριθμοὺς τῶν Σουλτάνων
ὁδοῦται τῶν, ἐπιδόσαντες τῶν Χίους εἰς ἀπιδό-
σαν ἀντιπᾶντες ἡ νὰ ἀντιπᾶν τὴν πατρί-
δα τῶν ἐκείνῳ τῶν ὑπερβύκων θαλασσίαν καὶ
ἡπαιρωτικῶν διπλῶν τοῦ Σουλτάνου, νὰ νὰ χα-
θῶσαι ἐπιδόσαντες.

Ἦναι Κυβερνήσεις ἐγγίνονται τὴν ἀποφασί-
σαν, ὁ φιλελευθερὸς Στάλαρχος τῶν ἐκείνῳ
καὶ ἀντιπᾶντες πᾶντες, καὶ τὰ ὁδοῦται, ἡμποροί,
καὶ τῶν καὶ γνωστὸν ἀπιδόσαντες οἱ εἰς τὴν
ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι Χίον προσκαθεῖν τίς ἐκ τῶν
ἐπιδόσαντες νὰ καταβῇ πλείονα, καὶ ὅλοι εἰ
δυστυχῶς τρέχουσι καταχρῶν, ἀγανακτῶντες πρὸς
τὸν σκοπὸν καὶ χεῖρ, καὶ πᾶν, καὶ τῶν ἐν-
νῶνται.

Ἀμα παρῶντες ἐντυχῶς τὸ ἰερὸν ἔδαφος
τῆς Πατρίδος, ἐπιδόσαντες τοτικῶν Κυβερνήσεων
κατὰ τῶν ἐπιδόσαντες ἡμους, νοσοκομῶν καὶ
τρῖς ἰατροὺς ἀντιπᾶν, καὶ πολιτορχῶνται,
φροντίζοντες διὰ τῶν ὅτιν τὸ δυνατὸν ἐνδεχῇ-

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ. 20. Υδρα, τῇ 22. Δεκεμβρίου. 1827. Πέμπτη. Ὅσον προτιμᾷ τὴν Ἀλήθειαν Ἀρις.

Τιμὴ ἑτησία πέντε τάλαντα ἰσπανικά, πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.
Εκδίδεται μίαν φορὴν τὴν ἐβδομάδα.

Συνέχει τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.
Εἰς καμμίαν σχεδὸν πρᾶξιν ἡγετὶς ἴσχυρσιν δὲν θλίπει
ἀντικείμενον τὸ κενὸν συμφέρον τὰ πάντα χωρὶς
ἡθικότητος, καθὼς ἐξεφράσθησιν καὶ ἡ ἀξιοσύνη
φίλοιμας Νίκαρχοι χαρακτηρίζοντες τὴν Κυ-
βερνήτην μας. ὅσον διὰ τὴν Βουλὴν, μὲλὸς τῆς
τῆς ἐλλείψεως ἀγασθὲν εἰς τὴν σέσωκεν ὅχι ὀλί-
γον. Πραττέον τὰ ἄλλα, ἀρκούμεν εἰς καλίσαν
τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου εἰς τὰς ἐκλογάς.
Ἰδμεν καὶ εἰς τὰς παρελθούσας Διοικήσεις
ὅχι ὀλίγους Κλεπτοφρονεῖτας Λοιφύρους Προ-
κρούτους ὑπουργούς, ἀλλὰ πόσον ἀπαραίτητον
μάστιγος ἀγασθὲν εἰς βλέπει τῶρα τὴν Διοί-
κῃν καὶ οἱ κοινῶν τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος
ἐκείνους οἱ ἴποιοι δὲν νομίζουσιν, ἀλλὰ ἰσχυρὰ οἱ
κοινῶν, εἰδὼν ἐκείνους τὸ ὅποιον τὴν θεωρίαν
ἐμαθὼν εἰς τὴν Ἀλφὴν τὸ Ἄλφ. Η. σ. τὴν
δὲ πρᾶξιν εἰς τὰς διαπολιτικὰς καὶ ἐπιζητεῖται
τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας οἱ κοινῶν μὲν
ἀκόμη εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους πᾶσι μερῶν
κατοίκους ἐντίπῳσις ἢ πλέον σθεναρὰ ἐκείνους,
εἰσιν εἰς χθὲς περιφέρονται ἀπὸ τῶν ἐν Στρα-
τηγῶν εἰς τὴν ἄλλαν χαλεπώτατοι κόλακες καὶ
ψευδοί. Δὲ τὸν Γραμματεῖα τῶν Ἐξωτερ-
κῶν καὶ Ναυτικῶν τί νὰ εἴπω; Σὺ παρέρχῃς

ἀρκετὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ ὡς πρὸς τὰς πεπρα-
ταίας, ὅπως δὲ κατὰ κράτος ἐπράξε, καὶ
πόσον καθυπέβαλε τὸ ἔθνος εἰς κίνδυνον τῆς τι-
μῆς καὶ αὐτῆς τῆς Ἱπείρας του, μετὰ τὰς πα-
ρανόμους καταδρομὰς. ἀξιωματικότερον τῶντι
Διοικητικῶν π. ὅσον δὲν ἀπεκαταστήσῃ ἄλλο ἀπὸ
τῶν Κ. Γ'λαρῶν, καὶ τὸ πλεον ἄξιοκατά-
κριτον, ὅσον ἡ πατρίς ἤλκιρε διάφορετικῶς ἀπὸ
τὰ φῶτα του, καὶ τὴν εἰς Εὐρώπῃν ἐκταίδευσίν
του. Τ. ὑποκείμενον τοῦτο ἐξ ἀρχῆς περιπελε-
γμένου χαλεπῶς εἰς τὰ πράγματα καὶ εἰς τὰς
φασίας, χωρὶς νὰ δείξῃ κατὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ
γενναίαν, ἐφ' ἣν πάντοτε μία μηχανὴ πτωχῆ
ἐνέργειας εἰς ὅλην ἀδυναμίαν τὰς ἐπικρατού-
σας φασίας. προῦτον δὲ ἐσχίστες εἰς τοὺς
Πολιτικῶν καθάρως ἔκαμε καὶ βαρύνει ἀδυνα-
μότερα εἰς τὴν διαφθορὰν, καὶ τὸ πτωχὸν ἔθνος
ἐστὶς τὰς δυστηρίας γενίξει σήμερον ὑπὸ τὸ
μέγα βάρος, ὅπου τὸ ἐπέβαλον ἀδύνατον πᾶσι
αὐτοῦ ἀπολυθῆναι καταδραμεύον, ἐλλείπου ἀντι-
ρῆσιν. τίς τὴν ἄλλην οὐδὲν τὸ πῶς τὸν
καὶ... θέλει μὴν ἀναπαυμένους ὅτι ἡ πα-
τρίς του ἐπέτυχεν τὴν ἀνάλογον ἀνταγωνιστὴν τῶν
Τ... καὶ Μ... ὅσον δὲ τὴν κοινῶν
ὅστις Γραμματεῖς τοῦ Δ. καὶ ἑξῆς. αὐτῆς
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

